

Gracz – opiekun próby.

Ustosunkuj się do poniższych zdań zaznaczając, która odpowiedź jest bliższa Twojemu podejściu do roli opiekuna próby. Zaznacz odpowiedź.

1. Układanie zadań na próbę

- a) Ułożenie zadań na stopień należy do probanta. Opiekun nie powinien mu narzucać swojej wizji.
- b) Układanie próby na stopień powinno odbywać się w obecności opiekuna, tak, aby był on jej współautorem. W ten sposób może on pomóc probantowi w uniknięciu błędów w doborze zadań.
- c) Podstawowym zadaniem opiekuna jest pomoc probantowi we właściwym doborze zadań. Opiekun mając dużo większe doświadczenie na tym polu. Jest w tej sytuacji bezcenny, aby móc udzielić mu kilku rad.

2. Asystowanie w wykonywaniu zadań

- a) Udział opiekuna w każdym wykonywanym przez probanta zadaniu to blokowanie możliwości jego rozwoju. Jak ma się usamodzielić skoro wciąż ktoś nad nim czuwa?
- b) Zadaniem opiekuna jest czuwanie nad realizacją poszczególnych zadań. Probant powinien czuć, że może na opiekuna liczyć. A sam opiekun powinien być na tyle blisko, aby w razie potrzeby nie dopuścić do katastrofy.
- c) Opiekun powinien służyć probantowi radą w tym, jak należy najlepiej wykonać poszczególne zadania, ale nie musi mu przy tym fizycznie asystować.

3. Problemy w realizacji próby

- a) Problemy w wykonaniu poszczególnych zadań to nic strasznego, właśnie na błędach się uczymy. Grunt, aby pozwolić probantowi na samodzielne wyciągnięcie wniosków i skorygowanie sytuacji.
- b) Choć nie wszystkich trudności da się uniknąć to opiekun powinien amortyzować każdy upadek swojego probanta. Jego zadaniem jest przede wszystkim wsparcie psychiczne, ale jeśli to możliwe to warto także po prostu fizycznie pomóc probantowi. Na pewno doceni on włożony trud.
- c) W razie problemów przy wykonaniu jakiegoś zadania opiekun ma obowiązek podzielić się z probantem swoimi spostrzeżeniami, ale fizyczne załatwienie spraw należy do probanta. W końcu opiekun nie może zajmować się wszystkimi drobnostkami osobiście.

4. Czas poświęcany probantowi

- a) Nie ma potrzeby, aby probant biegał do opiekuna z każdą drobnostką. Jeśli nie dzieje się nic złego równie dobrze mogą się spotkać tylko na otwarciu i zamknięciu próby.
- b) Probant powinien móc udać się do opiekuna ze wszystkim. Powinien czuć jego wsparcie, w końcu jest dla niego kimś naprawdę ważnym.
- c) Probant nie powinien zwracać opiekunowi głowy każdą drobnostką. Jeśli jednak sprawa jest ważna opiekun powinien znaleźć czas.

5. Kontakt w trakcie trwania próby

- a) Nawiązanie kontaktu z opiekunem należy do probanta – to on decyduje jak często powinien raportować swoje wyniki.
- b) Dzwonienie i pisanie do probanta jest oznaką troski ze strony opiekuna. Warto często sprawdzać jak idzie probantowi, aby w razie czego mu pomóc.
- c) Opiekun powinien w razie potrzeby służyć probantowi radą, czasem nawet jeśli ten drugi o nią nie prosi – jeżeli opiekun widzi taką potrzebę. Generalnie jednak to probant inicjuje kontakt.

6. Nawiązywanie więzi

- a) Opiekun nie ma być przyjacielem probanta. To czasowa relacja, w dużej mierze wymuszona przez przepisy.
- b) Opiekun powinien być dla probanta jak starszy brat. Jak sama nazwa wskazuje, powinien się nim opiekować i zapewniać poczucie bezpieczeństwa na tej bardzo ważnej życiowej drodze.
- c) Opiekun jest synonimem mentora, jego zadaniem nie jest matkowanie czy spoufalanie się z probantem, a wskazywanie właściwych rozwiązań i dzielenie się swoim doświadczeniem. Powinna to być osoba obdarzona szacunkiem i uznaniem.

7. Wątpliwości probanta, co do obranego kierunku

- a) Dlaczego opiekun powinien w ogóle zajmować stanowisko w kwestii drogi wybranej przez probanta? To jego życie i musi sam wiedzieć, czego chce.
- b) Jeśli u probanta pojawią się wątpliwości odnośnie drogi, jaką obrał obowiązkiem opiekuna jest podtrzymanie go na duchu. To na pewno tylko chwilowe problemy z pewnością siebie.
- c) Probantowi, który przychodzi do opiekuna z wątpliwościami co do tego, czy dobrze postępuje należy przedstawić cały wachlarz możliwych „za” i „przeciw”, przeanalizować jego konkretną sytuację i w razie potrzeby wskazać najlepszą ścieżkę. Nie zawsze musi być to pierwotnie obrana droga.

8. Porażki i złe decyzje probanta

- a) Błądzić jest sprawą ludzką, nie ma co robić z tego powodu wielkiej afery, nie ma sensu, ani przesadnie krytykować probanta, ani użalać się nad nim.
- b) Kiedy probantowi zdarzy się popełnić błąd pierwszą reakcją opiekuna powinno być pocieszenie go, aby nie stracił wiary w siebie.
- c) Opiekun nie może przemilczeć porażek probanta – powinien zawsze dokładnie pokazać probantowi na czym polega jego błąd.

9. Sukcesy probanta

- a) Jeśli probant dokona czegoś nadzwyczajnego warto go przy okazji pochwalić, w końcu to nic nie kosztuje.
- b) Opiekun jest od tego, aby doceniać każdy, nawet najmniejszy sukces swojego probanta. To bardzo motywujące podejście i buduje pozytywną relację między opiekunem a probantem.
- c) Nie należy zbyt przesadzać w chwaleniu probanta, gdyż młodzi ludzie zbyt łatwo wpadają w samozachwyty. Cenniejsze niż wygłaszanie peanów na jego cześć jest wspólne przeanalizowanie co można było zrobić lepiej.